

който побѣдява. Той наченва да изважда вънъ отъ стана лакедемонското юношество още полуобръжжено. Но Адрастъ не му дава време да си отдѣхне: отъ една страна полкъ отъ искусны стрѣлцы пронизва съ безбройны стрѣлы войнитѣ на Фаланта; отъ друга, пращовниците замѣрятъ ги съ градъ отъ едри камъни. Самъ Адрастъ, съ меча въ рѣка и на чело на една отборъ чета отъ смѣлы Давнійцы, гони при свѣтлината на огъня бѣгающитѣ войни. Той сѣче съ остроото желѣзо сичкитѣ тѣзи които са отърватъ отъ огъня, плава въ кръвта имъ и не може да насыти яростта си съ кланье. Львоветѣ и тигроветѣ не могатъ да са сравнятъ съ яростта му, когато тѣ раскъсватъ пастыритѣ съ стадата имъ. Войскитѣ на Фаланта са одаватъ и смѣлостта ги оставя: блѣдавата смъртъ, водима отъ една адека Фурия на която главата е покрита съ настрѣхнжлы зми замръзва кръвта въ жилитѣ имъ; истрѣхнжлитѣ имъ членове окоравяватъ; и растреперанитѣ колѣнитѣ имъ отнематъ доро и надѣждата за бѣгъ.

Фалантъ, който отъ срамъ и отчаяніе опазваше още въ себеси остатъкъ отъ сила и мъжество, издигж рѣцѣ и очи къмъ небето; гледа у краката си Иппія паднжлъ отъ ударитѣ на убійственната рѣка на Адраста. Иппій, прострѣнъ на земята, търкала са въ праха; черна и кипяща кръвъ тече като порой изъ дълбоката рана на ребрата му; очитѣ му са затварятъ за сѣкогы на дневната свѣтлина; Самъ Фалантъ, покритъ отъ братовата си кръвъ, и безъ да може да го отърве, вижда себеси забиколень отъ множество неприятели които са старајтъ да го свалјтъ. Щитътъ му са пронизва отъ хиляды стрѣлы, ранява са на много мѣста по тѣлото си; нито може вече да събере разбѣганитѣ си войни: боговетѣ го видѣжтъ, но не го пощадяватъ.

Юпитеръ, сѣднжлъ посрѣдъ сичкитѣ небесны божества, гледа отъ высокыя Олимпъ кланьето на съюзницитѣ. Въ сѣщото време той испытваше неотвратимата сѣдба; и гледаше сичкитѣ главатары на които жиката трѣбаше него день да са прерѣже отъ ножицитѣ на Ориеницата. Сѣкый отъ боговетѣ бѣше внимателень за да открие на лицето на Юпитера каква бы была волята му. Но отецътъ на боговетѣ и на чловѣцитѣ